

30 Απριλίου, 1993

[ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΚΑΙ 28 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΠΑΝΤΕΛΗ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 159/92)

5 *Αστυνομική Δύναμη — Προαγωγές — Προσθήκη κριτηρίων αξιολόγησης όπως "νοημοσύνη, κρίση και ευθυκρισία" παρά τον Κανονισμό 6(2) των περί Αστυνομίας (Προαγωγές) Κανονισμών του 1989 (Κ.Δ.Π. 52/89) — Η προσθήκη τους δεν έχει δυσμενείς επιπτώσεις στη νομική υπόσταση των εντύπων αξιολόγησης.*

10 *Αστυνομική Δύναμη — Προαγωγές — Πρόσθετο προσόν — Απαιτείται ειδική αιτιολογία για παραγνώριση του από το διορίζον όργανο — Αν η παραγνώριση του έγινε στις προπαρασκευαστικές πράξεις, η παρατυπία παρασύρει σε ακυρότητα και την τελική.*

15 *Ο αιτητής προσβάλλοντας με την προσφυγή του την απόφαση προαγωγής του ενδιαφερόμενου μέρους στη θέση Υπαστυνόμου, πρόβαλε κυρίως δύο ισχυρισμούς προς ακύρωση της επίδικης απόφασης. Πρώτον ότι κατά την αξιολόγηση των υποψηφίων λήφθηκαν υπόψη εξωγενή κριτήρια επιλογής γιατί ανάμεσα στα κριτήρια αξιολόγησης περιλήφθηκαν κριτήρια που δεν καθορίζονταν από τον Καν. 6(2) των περί Αστυνομίας (Προαγωγές) Κανονισμών του 20 *1989 (Κ.Δ.Π. 52/89) όπως τα κριτήρια της "νοημοσύνης, κρίσης και ευθυκρισίας" κλπ. Ο δεύτερος ισχυρισμός του αιτητή αφορούσε την παραγνώριση του προσόντος του, που αποτελούσε πλεονέκτημα, χωρίς οποιαδήποτε αιτιολογία.**

25 *Το Ανώτατο Δικαστήριο ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:*

1. Στην *Κλεάνθους ν. Δημοκρατίας*, έγιναν παρόμοιοι ισχυρισμοί από τον Αιτητή. Ο Δικαστής Νικήτας είπε: "..... θα δυσκολευόμουν να δεχθώ ότι θέματα όπως η κρίση ενός υποψηφίου και το επίπεδο έκφρασης του αποτελούν, όπως εισηγείται ο Αιτητής, εξωγενείς παράγοντες με καταλυτικές συνέπειες στο κύρος της απόφασης που λήφθηκε, δεδομένου πως αποτελούν παράγοντες που είναι άρρηκτα συνυφασμένοι με τη δυνατότητα διαπίστωσης από το αρμόδιο όργανο των άλλων νομοθετημένων κριτηρίων" και αποφάσισε ότι η προσθήκη τους δεν είχε δυσμενείς επιπτώσεις στη νομική υπόσταση των εντύπων αξιολόγησης. 5 10

Με την άποψη αυτή συμφώνησε και ο Δικαστής Πιχής που την υιοθέτησε στην υπόθεση *Ιωάννης Α. Διαούρης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας*. 15

Το Δικαστήριο υιοθέτησε τις πιο πάνω αποφάσεις, στο βαθμό που σχετίζονται με τον ισχυρισμό του αιτητή.

2. Από τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου, το θέμα του πρόσθετου προσόντος και η ανάγκη ειδικής αιτιολογίας για την παραγνώρισή του δε φαίνεται να έχει απασχολήσει τους καθ' ων η αίτηση. Τόσο η Επιτροπή Αξιολόγησης όσο και το Συμβούλιο Κρίσεως δεν έχουν αιτιολογήσει την παραγνώριση του πρόσθετου προσόντος του αιτητή. Η παρατυπία που σημειώθηκε στις προπαρασκευαστικές πράξεις παρασύρει σε ακυρότητα και την τελική πράξη, δηλαδή την απόφαση του Αρχηγού. 20 25

Συνεπώς, δεν ευσταθεί ο ισχυρισμός των καθ' ων η αίτηση ότι ο Αρχηγός Αστυνομίας δεν είχε υποχρέωση να αιτιολογήσει τη μη επιλογή του Αιτητή, εφόσον ο αιτητής δεν περιλαμβανόταν στον κατάλογο των συσταθέντων για προαγωγή. 30

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις: 35

Κλεάνθους ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 3077,

Διαούρης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 64,

Χατζηγιάννη και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1991) 3 Α.Α.Δ. 317, 40

Tourpeki ν. Republic (1973) 3 C.L.R. 592,

Αντωνίου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 4520.

Προσφυγή.

- 5 Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία προάχθηκαν τα ενδιαφερόμενα μέρη στη μόνιμη θέση Υπαστυνόμου, Πυροσβεστική Υπηρεσία, από 1.1.92, αντί του αιτητή.
- 10 Π. Πετρίδης με Α. Κωνσταντίνου, για τον Αιτητή.
Α. Χριστοφόρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.
- 15 Μ. Κυπριανού, για το Ενδιαφερόμενο μέρος.

Cur. adv. vult.

- 20 ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ.: Με την παρούσα προσφυγή ο Αιτητής ζητά από το Δικαστήριο την πιο κάτω θεραπεία:

25 "Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η πράξη ή/και απόφαση των καθ' ων η Αίτηση, που δημοσιεύθηκε την 7.1.92 στις Εβδομαδιαίες Διαταγές της Αστυνομικής Δύναμης Κύπρου και κοινοποιήθηκε στον Αιτητή κατά ή περί την 16.1.92, με την οποία προήγαγαν το Λοχία 925 Γεώργιο Μακαρίου στη μόνιμη θέση Υπαστυνόμου, Πυροσβεστική Υπηρεσία, από 1.1.92, αντί του Αιτητή είναι άκυρη και στερημένη οποιουδήποτε έννομου αποτελέσματος."

30 Σύμφωνα με τον Κανονισμό 5 των περί Αστυνομίας (Προαγωγές) Κανονισμών του 1989 Κ.Δ.Π. 52/89 (οι Κανονισμοί) ο Υπουργός Εσωτερικών στις 21.1.91, αφού διαβουλευθήκε με τον Αρχηγό Αστυνομίας, διόρισε Επιτροπή Αξιολόγησης για να προβεί σε αξιολόγηση όλων των υποψηφίων για προαγωγή στο βαθμό του Λοχία, Υπαστυνόμου και Ανώτερου Υπαστυνόμου.

40 Σύμφωνα με τον Κανονισμό 4(1) των Κανονισμών, οι υποψήφιοι για προαγωγή μέχρι και του βαθμού του Ανώτερου Υπαστυνόμου αξιολογούνται και ταξινομούνται από την Επιτροπή Αξιολόγησης και στη συνέχεια από το Συμβούλιο Κρίσεως.

Το ειδικό έντυπο αξιολόγησης των υποψηφίων, που προνοείται από τον Κανονισμό 6(3), καθορίστηκε από τον Αρχηγό

Αστυνομίας, με την έγκριση του Υπουργού.

Η Επιτροπή Αξιολόγησης, διεξήλθε και μελέτησε τους προσωπικούς φακέλους όλων των υποψηφίων για προαγωγή καθώς και τα ατομικά τους δελτία και αξιολόγησε όλους τους υποψηφίους. Η Επιτροπή κατά τη σύνταξη της έκθεσης αξιολόγησης συμβουλευέτο τον Υπεύθυνο Αξιωματικό ανάλογα που υπηρετούσε ο αξιολογούμενος υποψήφιος, σύμφωνα με την επιφύλαξη του Κανονισμού 6(2).

5

Η Επιτροπή Αξιολόγησης μετά τη σύνταξη της έκθεσης της παρέδωσε τα έντυπα αξιολόγησης στο Διευθυντή Πυροσβεστικής Υπηρεσίας, ο οποίος και τα υπέβαλε στον Πρόεδρο του Συμβουλίου Κρίσεως, αφού ετοίμασε κατάλογο των υποψηφίων κατά αλφαβητική σειρά, (Καν.6(3)).

10

15

Στις 4.4.91 Ο Υπουργός Εσωτερικών μετά από διαβουλεύσεις που είχε με τον Αρχηγό Αστυνομίας διόρισε το Συμβούλιο Κρίσεως σύμφωνα με τις πρόνοιες του Κανονισμού 7 για κρίση όλων των υποψηφίων για προαγωγή στο βαθμό του Λοχία, Υπαστυνόμου και Ανώτερου Υπαστυνόμου.

20

Το Συμβούλιο Κρίσεως κάλεσε ενώπιόν του όλους τους υποψηφίους για προαγωγή και προέβηκε σε προσωπική συνέντευξη πάνω σε θέματα Αστυνομικής Πρακτικής και Γενικών Γνώσεων και η γενική εντύπωση του Συμβουλίου Κρίσεως, αναφορικά με την επίδοση κάθε υποψήφιου, καταγράφηκε στα πρακτικά σε ειδικό έντυπο, σύμφωνα με τις πρόνοιες του Καν. 8(2). Στις συνεδρίες κατά τις συνεντεύξεις παρευρίσκετο και ο Διευθυντής Πυροσβεστικής Υπηρεσίας ως Παρατηρητής (Καν. 8(3)). Στη συνέχεια το Συμβούλιο Κρίσεως αφού μελέτησε το περιεχόμενο των προσωπικών φακέλων, τα ατομικά δελτία, τις εκθέσεις της Επιτροπής Αξιολόγησης καθώς και τα αποτελέσματα από τις προσωπικές συνεντεύξεις αξιολόγησε και βαθμολόγησε τους υποψηφίους πάνω στο αναφερόμενο ειδικό έντυπο που καθόρισε ο Αρχηγός και ενέκρινε ο Υπουργός. Το Συμβούλιο Κρίσεως κατάρτισε πίνακα κατά αλφαβητική σειρά, δύο Λοχιών που συστήθηκαν για προαγωγή στο βαθμό του Υπαστυνόμου και τον υπέβαλε στον Αρχηγό Αστυνομίας Καν.8 (4, 5 και 6). Οι Λοχίες αυτοί ήταν το Ενδιαφερόμενο Μέρος Μακαρίου και ο Παπαδόπουλος Ιεζεκιλ. Ο Αιτητής δεν περιλαμβάνετο στον πίνακα που κατάρτισε το Συμβούλιο Κρίσεως. Ο Αρχηγός με βάση τον πίνακα που το Συμβούλιο Κρίσεως του απέστειλε, προέβηκε σε προαγωγή ενός Λοχία σε Υπαστυνόμο από 1.1.92.

25

30

35

40

5 Ο Αρχηγός Αστυνομίας, αφού έλαβε υπόψη του όλα τα στοιχεία που αναφέρονται στα σχετικά έντυπα και στον προσωπικό φάκελο (καρτέλα) κάθε υποψηφίου, συνεκτίμησε και αξιολόγησε όλα αυτά στο σύνολό τους με κριτήρια την αξία, τα προσόντα και την αρχαιότητα πάντοτε μέσα στο πνεύμα και το γράμμα του Καν. 3. Ο Αρχηγός βασικά ακολούθησε τη σειρά επιτυχίας σύμφωνα με τη βαθμολογία που εξασφάλισε ο υποψήφιος.

10 Μετά την αξιολόγησή του αυτή ο Αρχηγός, σύμφωνα με την εξουσία που του παρέχει το εδάφιο 1 του άρθρου 13Α του περί Αστυνομίας Νόμου Κεφ.285, υπέβαλε επιστολή στον Υπουργό Εσωτερικών Αρ. Φακ. Ε/16/10/Γ, ημερ. 23.12.91 μαζί με όλα τα σχετικά για κάθε υποψήφιο έγγραφα και αποφάσισε να προάξει το Ενδιαφερόμενο Μέρος ως το καταλληλότερο και ζήτησε την
15 κατά νόμο έγκρισή του. Ο Υπουργός Εσωτερικών ενέκρινε την προαγωγή που ο Αρχηγός Αστυνομίας επρότεινε.

20 Είναι η εισήγηση του δικηγόρου του Αιτητή πως παραβιάστηκαν οι πρόνοιες των Κανονισμών επειδή τόσο από την Επιτροπή Αξιολόγησης όσο και από το Συμβούλιο Κρίσεως λήφθηκαν υπόψη εξωγενή κριτήρια επιλογής που δεν περιλαμβάνονται στους Κανονισμούς. Πιο συγκεκριμένα, το κριτήριο "νοημοσύνη, κρίση και ευθυκρισία" δεν περιλαμβάνεται στα κριτήρια αξιολόγησης που καθορίζονται από τον Καν.6(2) και ως εκ
25 τούτου πάσχει από ακυρότητα ολόκληρη η διαδικασία που κατέληξε στις προαγωγές. Κατά την εισήγηση το ίδιο ισχύει και για το κριτήριο "διοικητικά προσόντα". Επίσης ο Αιτητής ισχυρίζεται ότι σημειώθηκε παράβαση του Καν.8(2) που καθορίζει τα θέματα τα οποία μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο των προσωπικών συνεντεύξεων από το Συμβούλιο Κρίσεως, επειδή
30 αντικείμενο των συνεντεύξεων ήταν και άλλα θέματα, όπως η ικανότητα έκφρασης και η αυτοπεποίθηση/αυτοέλεγχος.

35 Στην *Κλεάνθους ν. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 3077, έγιναν παρόμοιοι ισχυρισμοί από τον Αιτητή. Ο Δικαστής Νικήτας είπε: ". . . . θα δυσκολευόμουν να δεχθώ ότι θέματα όπως η κρίση ενός υποψηφίου και το επίπεδο έκφρασης του αποτελούν, όπως εισηγείται ο Αιτητής, εξωγενείς παράγοντες με καταλυτικές συνέπειες στο κύρος της απόφασης που λήφθηκε, δεδομένου
40 πως αποτελούν παράγοντες που είναι άρρηκτα συνυφασμένοι με τη δυνατότητα διαπίστωσης από το αρμόδιο όργανο των άλλων νομοθετημένων κριτηρίων" και αποφάσισε ότι η προσθήκη τους δεν είχε δυσμενείς επιπτώσεις στη νομική υπόσταση των εντύπων αξιολόγησης.

Με την άποψη αυτή συμφώνησε και ο Δικαστής Πικής που την υιοθέτησε στην υπόθεση *Ιωάννης Α. Διαούρης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1993) 4 Α.Α.Δ. 64.

Συμφωνώ και υιοθετώ τις πιο πάνω αποφάσεις στο βαθμό 5 που σχετίζονται με τον ισχυρισμό του Αιτητή.

Ο επόμενος λόγος ακύρωσης που προβάλλει ο Αιτητής είναι ότι οι καθ' ων η αίτηση επέλεξαν για προαγωγή το Ενδιαφερόμενο Μέρος που δεν έχει πρόσθετο προσόν σε αντίθεση με τον Αιτητή, που το κατέχει, χωρίς να δώσουν ειδική αιτιολογία γι' αυτή τους την απόφαση. Ο Καν. 3(3) προνοεί ότι πανεπιστημιακό δίπλωμα ή τίτλος σπουδών, ή ισότιμον προσόν, ή μετεκπαίδευση στο εξωτερικό για τουλάχιστον έξι μήνες συνολικά σε θέματα συναφή με τις εξουσίες και τα καθήκοντα της Δύναμης θεωρούνται ως επιπρόσθετο προσόν. 10 15

Ο Αιτητής κατέχει δίπλωμα Νομικής του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. 20

Ο δικηγόρος της Δημοκρατίας ισχυρίζεται ότι δεν εγείρεται θέμα ειδικής αιτιολογίας για παραγνώριση του πρόσθετου προσόντος εφόσον ο Αιτητής δεν είχε συσταθεί για προαγωγή ενόψει της χαμηλής του βαθμολογίας και ο Αρχηγός Αστυνομίας δεν είχε υποχρέωση να αιτιολογήσει τη μη επιλογή του Αιτητή εφόσον ο Αιτητής δεν περιλαμβανόταν στον κατάλογο των συσταθέντων για προαγωγή. 25

Στην απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *Χρυστάλλας Χατζηγιάννη Ιωσήφ και Άλλοι ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1991) 3 Α.Α.Δ. 317, το Δικαστήριο ανέφερε σχετικά: 30

"Η Νομολογία μας πάνω στο ζήτημα του πρόσθετου προσόντος όταν αυτό προβλέπεται από τα σχέδια υπηρεσίας ως πλεονέκτημα, είναι απόλυτα σταθερή. Η αρχή είναι πως, όταν το διορίζον όργανο αποφασίσει να επιλέξει υποψήφιο που δεν έχει πρόσθετο προσόν, πρέπει να δώσει πειστικούς λόγους ή ειδική αιτιολογία γι' αυτή του την απόφαση. Οι λόγοι δε αυτοί, πρέπει να εμφανίζονται στην αιτιολογία της απόφασης της Επιτροπής. Δεν μπορεί, δηλαδή, να συναχθούν από τα πρακτικά της Επιτροπής. Η αρχή αυτή υιοθετήθηκε στις πρωτόδικες αποφάσεις *Tourpeki v. The Republic* (1973) 3 C.L.R. 592 και *Omeros Nissiotis v. Republic* (1977) 3 C.L.R. 388, ενσωματώθηκε όμως για να καταστεί πλέον 35 40

5 αδιαμφισβήτητη σε δύο πρόσφατες αποφάσεις της Ολομέλει-
 ας του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Αυτές είναι η *Ανδρέας Γεωρ-
 γίου κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1443 και οι υποθέ-
 σεις με αριθμό *Ανδρέας Γεωργίου κ.ά. ν. Δημοκρατίας*
 (1989) 3 Α.Α.Δ. 1822".

10 Από τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου, το
 θέμα του πρόσθετου προσόντος και η ανάγκη ειδικής αιτιολο-
 γίας για την παραγνώρισή του δε φαίνεται να έχει απασχολήσει
 τους καθ' ων η Αίτηση. Τόσο η Επιτροπή Αξιολόγησης όσο και
 το Συμβούλιο Κρίσεως δεν έχουν αιτιολογήσει την παραγνώρι-
 15 ση του πρόσθετου προσόντος του Αιτητή. Η παρατυπία που ση-
 μειώθηκε στις προπαρασκευαστικές πράξεις παρασύρει σε ακυ-
 ρότητα και την τελική πράξη, δηλαδή την απόφαση του Αρχη-
 γού. Συνεπώς, δεν ευσταθεί ο ισχυρισμός των Καθ' ων η Αίτηση
 20 ότι ο Αρχηγός Αστυνομίας δεν είχε υποχρέωση να αιτιολογήσει
 τη μη επιλογή του Αιτητή εφόσον ο Αιτητής δεν περιλαμβανόταν
 στον κατάλογο των συσταθέντων για προαγωγή.

20 Στην υπόθεση *Tourpeki v. Republic* (πιο πάνω) το Δικαστή-
 ριο στις σελ. 602-603 είπε τα ακόλουθα:

25 "An inquiry had to be conducted regarding the issue whether or
 not the applicant possessed the qualifications which under the
 scheme of service would be an advantage to a candidate over
 the other candidates.
 the outcome of such inquiry should have
 appeared in the reasoning of the sub-judice decision and in case
 30 it was found by the Commission that the diploma possessed by
 the applicant was constituting an advantage, then convincing
 reasons should have been given for ignoring it,
 I, therefore, annul the decision for lack
 of due reasoning which makes the sub-judice decision contrary
 to law and in excess and abuse of power."

35 Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις *Ιωσήφ Αντωνίου και Άλλοι
 ν. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 4520, εναντίον των οποίων έχει
 καταχωρηθεί έφεση, ο Δικαστής Πικής στη σελ.4534 ανέφερε:

40 "Η απόφαση του Αρχηγού υπόκειται σε ακύρωση και για ένα
 ακόμα λόγο, την παράλειψη του να αιτιολογήσει ειδικά την
 απόφαση του να επιλέξει τα ενδιαφερόμενα μέρη που δεν κα-
 τείχαν το πρόσθετο προσόν που προβλέπει ο Κ.3(3) έναντι
 του Αιτητή στην προσφυγή 500/90 που το κατέχει. (*Γεωργίου*

*και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1822 και Αδαμί-
δης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 528)".*

Ενόψει της διαπίστωσης ότι η επίδικη απόφαση υπόκειται σε ακύρωση για έλλειψη ειδικής αιτιολογίας για παραγνώριση του πρόσθετου προσόντος του Αιτητή, δε θα ασχοληθώ με τους υπόλοιπους ισχυρισμούς τους Αιτητή.

5

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται με έξοδα υπέρ του αιτητή.

10

*Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα
υπέρ του αιτητή.*